Proletari din toate țările uniți-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin și Stalin, înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 3 (255) ⋆ Sâmbătă 9 Ianuarie 1954 ⋆ 4 pagini, 15 bani

Bucuriile vacanței

Iarnă. Piscurile munților strălucesc în bătaia soarelui. Brazii par poleiți cu beteală. Vântul se joacă printre ramuri scuturând neaua argintie. Aici, între munți, vin iarna, în vacanță, copii din toate colțurile țării. Se joacă, fac sport, într'un cuvânt se odihnesc. Foarte mulți dintre copii au îndrăgit schiul, unul dintre cele mai frumoase sporturi de iarnă.

Cu schiurile pe umăr ei pornesc cu drag spre pârtia pe care în curând vor aluneca plini de voie bună.

Clubul nostru

Incă înainte de începerea vacanței de iarnă unitatea noastră a hotărît să avem un club pe lângă școală. Pregătirea și aranjarea clubului a fost făcută de noi. La club avem o bibliotecă cu multe cărți interesante, avem jocuri de șah, colecții ale publicațiilor pentru noi.

Incă din prima zi am venit la club mulți pionieri. Aici am citit cărți, am jucat șah, am deslegat jocuri de cuvinte încrucișate. Tot aici, în zilele vacanței, citim recenziile cărților apărute, învățăm cântece și dansuri.

Clubul nostru este gol numai în timpul prânzului când mergem la masă. Dar aceasta, pentru scurt timp căci îndată după masă el se umple iar de veselie și voe bună.

Lidia GHENCEA
cl. a VII-a comuna Perișoru
regiunea Constanța

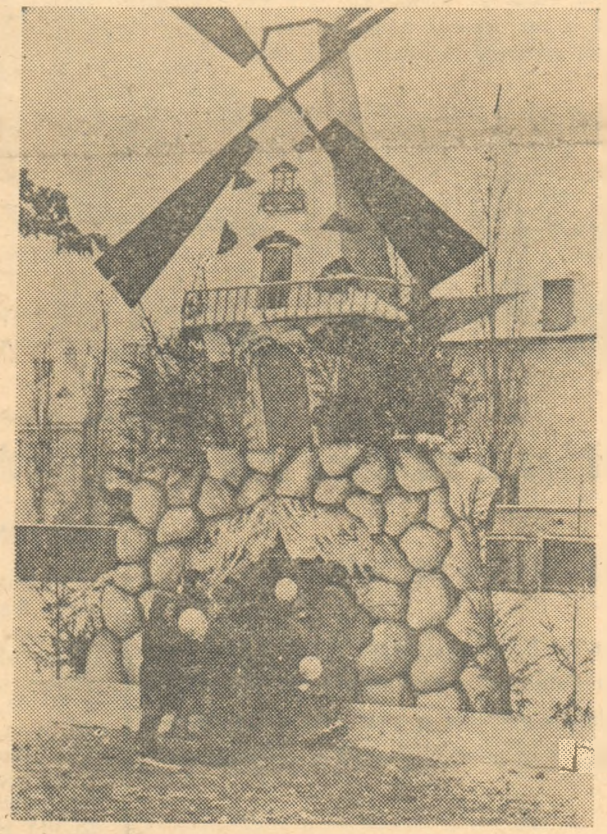
Vă scriem din tabără

Ne petrecem vacanța între munții semeți ai Bucegilor, la Sinaia, zeci și zeci de pionieri veniți din toate colțurile țării. Nu ne ajunge timpul să cutreerăm nenumăratele locuri de o frumusețe cum n'am mai văzut. Am făcut excursii la stânca Sava, pe Piscul Câinelui, la stânca Sf. Ana. Ne împărțim timpul între excursii, întreceri la schi, la săniuș, antrenamente la șah, lectură în colectiv. E veselă și frumoasă vacanța în tabără de munte! Ne odihnim din plin!

Pionierii din tabăra de iarnă dela Sinaia

Parc'ar fi din poveste căsuța în fața căreia s'au oprit copiii. Și-i încărcată cu de toate, cu turtă dulce, cu bomboane, baloane și jucării, mai încărcată chiar decât căsuța de turtă dulce cunoscută din basme.

Pionierii dela Casa de Copii nr. 1 din Timișoara și-au cumpărat din Orășelul copiilor o sumedenie de lucruri.

— Ionele, vrei să-mi citești o poveste?

Ion M. Ion din clasa a VI-a a Școlii elementare mixte nr. 5 din București nu se lasă mult rugat de fratele său Sterică, de 6 ani. Iată-i împreună, purtați în lumea unei povești minunate pe care Ion o citește cu glas rar.

La schi

„In vacanța aceasta voi învăța să schiez" mi-am spus.

Spre bucuria mea chiar din prima zi a început să ningă. In a treia zi zăpada era bună. Am pornit cu schiurile spre deal. Mi le-am prins bine și am început să alunec la vale. Dar vai, cădeam mereu. Unii băieți făceau haz, râdeau. Eu nu m'am descurajat. Am continuat să învăț. Acum merg binișor.

Nicolae SARBU
cl. a VII-a Șc. de 7 ani
Găvana-Pitești

Zile petrecute cu folos

„Prieteni ai cărții ne vom întâlni în vacanță" — ne-am zis noi când ne-am despărțit. Și într'adevăr ne-am întâlnit.

La cercul „Prietenii cărții" noi am citit piesa de teatru „O noapte furtunoasă" de I. L. Caragiale. Tuturor ne-a plăcut foarte mult. Citirea ei ne va ajuta mult la lecțiile de Limba română.

Tot în vacanță am desenat o hartă cu solurile Republicii Populare Române și planșe pentru Fizică și Chimie.

Georgeta NISTOR
cl. a VII-a Șc. de 7 ani nr. 1 mixtă, comuna Bezdead
raionul Pucioasa

Nicicând n'a fost atâta veselie și viață în pădurile și la poalele munților ce împrejmuesc Predealul. In zilele vacanței, în tabăra de iarnă, au venit sute de pionieri al căror râs și cântec răsună din zori și până'n seară. De pe derdeluș mai ales se aud chiote, strigăte și râsete.

In fotografie: pionierele Anghel Elena, Gavrileanu Viorica din Bacău și alte pioniere din tabără, cu săniuța, pe derdelușul taberei de iarnă din Predeal.

PENTRU BELŞUGUL POPORULUI

Aşa cum des'gur aţi aflat, Marea Adunare Naţională a votat de curând o lege cuprinzând o serie de măsuri care vor face ca în anii următori numărul animalelor şi păsărilor să sporească. Pentru ca să avem animale şi păsări mai

multe, se vor clădi grajduri mari, încăpătoare, călduroase şi curate, se vor construi sute şi mii de coteţe pentru păsări, se vor amenaja bazine cu apă din care vitele să se poată adăpa uşor, se vor înălţa magazii unde fânețele vor fi păstrate în cele mai bune condiţii.

Adesea însă animalele, ca şi păsările, se pot îmbolnăvi sau pot suferi accidente. Medici veterinari pricepuţi le vor purta de grijă făcându-le injecţii, dându-le medicamente sau

pansându-le.

Printr'o astfel de îngrijire, în 1954 chiar vom ajunge să obţinem de la o singură vacă peste 2200 litri de lapte anual. Din el se vor putea face diferite brânzeturi, smântână sau frişcă. Şi tot în 1954, o găină bine îngrijită ne va da aproape 210 ouă.

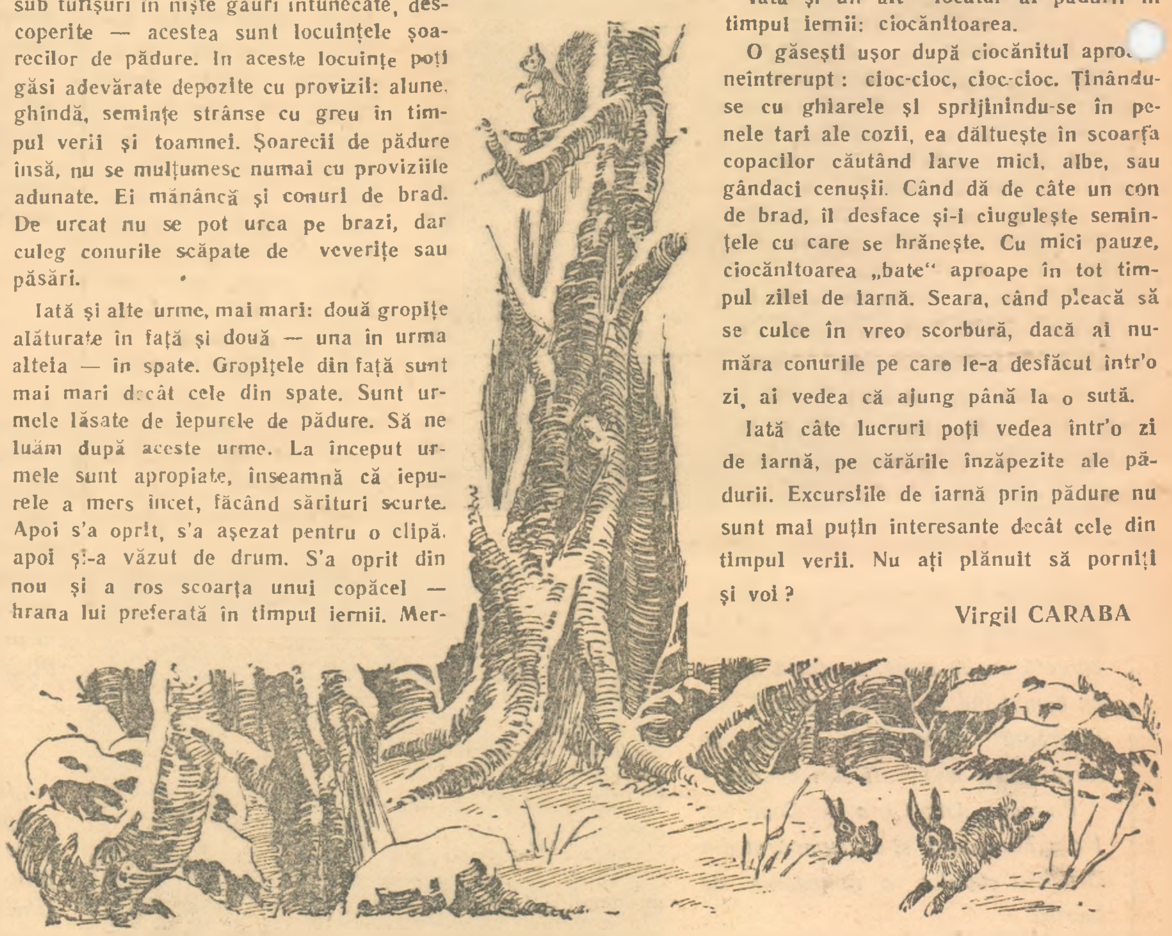
IARNA ÎN PĂDURE

Crengile stau aplecate sub povara zăpezii. La marginea pădurii, vifornița a adunat nămeţi. Tufele sunt ca nişte movilițe de vată. Peste tot e zăpadă şi sub veştmântul alb pădurea parcă dormitează. Ai putea spune: pădurea a adormit cu totul, ce pustiu e aici, nu întâlneşti nici o vieţuitoare.

Şi totuşi, dacă ai porni pe cărările înzăpezite ale pădurii ai vedea că nu e pustie pădurea, că în fiecare colţişor al ei se desfăşoară viaţa...

Multe taine ascunde zăpada. Dar tot zăpada poate să desvălue multe taine ale pădurii celui care ştie să citească în „cartea albă" a urmelor. Privind cu atenţie covorul alb al zăpezii din pădure, poţi observa o mulţime de urme pe care le-au lăsat vieţuitoarele pădurii. Dacă a nins în timpul zilei şi spre seară ninsoarea a încetat, a doua zi, vei putea urmări pe zăpadă toată viaţa de noapte a animalelor.

Dar să pornim pe urmele din pădure... Iată, pe o cărare, pe zăpada proaspăt căzută, se pot zări nişte urme mărunte. Trebue să fie ale unui animal mic. Urmele trec deacurmezişul cărării şi dispar sub tufişuri în nişte găuri întunecate, descoperite — acestea sunt locuinţele şoarecilor de pădure. În aceste locuinţe poţi găsi adevărate depozite cu provizii: alune, ghindă, seminţe strânse cu greu în timpul verii şi toamnei. Şoarecii de pădure însă, nu se mulţumesc numai cu proviziile adunate. Ei mănâncă şi conuri de brad. De urcat nu se pot urca pe brazi, dar culeg conurile scăpate de veveriţe sau păsări.

Iată şi alte urme, mai mari: două gropiţe alăturate în faţă şi două — una în urma alteia — în spate. Gropiţele din faţă sunt mai mari decât cele din spate. Sunt urmele lăsate de iepurele de pădure. Să ne luăm după aceste urme. La început urmele sunt apropiate, înseamnă că iepurele a mers încet, făcând sărituri scurte. Apoi s'a oprit, s'a aşezat pentru o clipă, apoi şi-a văzut de drum. S'a oprit din nou şi a ros scoarţa unui copăcel — hrana lui preferată în timpul iernii. Mergând mai departe pe urme, poţi afla tot ce-a făcut iepurele în timpul nopţii. Poţi găsi şi locul unde s'a odihnit pe zăpadă. Iată, descoperi [illegible] sărituri mari: înseamnă că iepurele a [illegible]. Oare cine l-o fi speriat? Vreun lup, sau poate cumătra vulpe. Şi aceasta o poţi afla dacă cercetezi urmele. Vulpea îşi târăşte coada stufoasă, frumoasă, pe zăpadă lăsând o urmă subţire, lungă, uşor de urmărit. După urma aceasta pornesc adeseori vânătorii. Iarna ei urmăresc vulpea pentru blana care în acest anotimp e mai frumoasă ca oricând, cu fire dese şi lungi, de o minunată culoare cafenie roşcată.

În pădure poţi întâlni iarna şi altfel de urme. Pe zăpadă, sub un brad, [illegible] resturile unui prânz bogat: coji de alune şi conuri de brad roase. E semn că prin apropiere trăeşte o veveriţă. Cercetezi rămuretul des al bradului şi iată, sus de tot, chiar lângă trunchi, zăreşti cuibul ei. Doi ochi ca de jăratic te urmăresc speriaţi, apoi, deodată, veveriţa ţâşneşte afară şi dispare într'o clipită, sărind din creangă în creangă şi stârnind nori de zăpadă.

Iată şi un alt locatar al pădurii în timpul iernii: ciocănitoarea.

O găseşti uşor după ciocănitul aproape neîntrerupt: cioc-cioc, cioc-cioc. Ţinându-se cu ghiarele şi sprijinindu-se în penele tari ale cozii, ea dălteşte în scoarţa copacilor căutând larve mici, albe, sau gândaci cenuşii. Când dă de câte un con de brad, îl desface şi-i ciuguleşte seminţele cu care se hrăneşte. Cu mici pauze, ciocănitoarea „bate" aproape în tot timpul zilei de iarnă. Seara, când pleacă să se culce în vreo scorbură, dacă ai număra conurile pe care le-a desfăcut într'o zi, ai vedea că ajung până la o sută.

Iată câte lucruri poţi vedea într'o zi de iarnă, pe cărările înzăpezite ale pădurii. Excursiile de iarnă prin pădure nu sunt mai puţin interesante decât cele din timpul verii. Nu aţi plănuit să porniţi şi voi?

Virgil CARABA

Despre presiunea atmosferică

Poate ştiaţi că...

Dar ştiaţi că...?

...Un litru de aer cântăreşte 1,293 grame.

...aerul apasă cu un 1 kg. pe o suprafaţă de 1 cm² — adică presiunea atmosferică este de un kg. pe cm²? Întreaga suprafaţă a corpului nostru fiind de aproape 2 m², omul suportă în orice clipă uriaşa presiune de 20.000 kg.

...apa fierbe la temperatura de o sută de grade.

...aceasta se întâmplă pentrucă la 100° presiunea vaporilor de apă încălziţi (din băşicile care se ridică, uşoare, din lichid) atinge şi întrece presiunea atmosferică? La munte însă, unde presiunea aerului e foarte mică, temperatura de fierbere a apei scade atât de mult încât poţi fierbe un ou în apa încălzită numai la 50—60 grade; iar la presiuni atmosferice foarte scăzute, care se obţin numai în laboratoare, apa fierbe şi la temperatura de ...zero grade.

...peştii au o băşică înnotătoare plină cu gaze.

...ea le ajută să învingă presiunea apei? Atunci când unii peşti obişnuiţi să trăiască în mările adânci se ridică din întâmplare în straturile superioare ale apei, unde presiunea e mai scăzută gazele din băşica lor capătă o presiune foarte mare. Ele apasă pereţii stomacului şi organele interne ale peştelui. Uneori presiunea acestor gaze e atât de mare, încât corpul peştelui se rupe în bucăţi.

Prof. M. SARAŢEANU

Acolo unde stăpânesc capitaliştii

ÎNTR'UN „PARC DE CULTURĂ" AMERICAN

Vizitatorii parcului de cultură din New-York au la dispoziţie „distracţii" multe şi de tot soiul. Iată una din ele:

Prin deschizătura rotundă a unui paravan de scânduri, apare capul unui negru. În schimbul a 50 de cenţi, amatorii primesc câteva mingi de tenis pe care le aruncă cu toată puterea în faţa omului. Cel care nimereşte ţinta, primeşte drept recompensă o ţigară. Astfel se „distrează" bogătaşii americani în „Parcurile de cultură" lovind şi umilind oamenii.

Aducerea oamenilor, albi şi negri, pe aceeaşi treaptă cu vitele; iată ce urmăresc stăpânitorii din S.U.A.!

În fotografie puteţi vedea o locuinţă obişnuită a unor ţărani agricultori din statul Florida. Punctele negre de pe pereţi şi de pe feţele istovite ale copiilor, sunt muştele care roiesc în astfel de cocioabe murdare şi lipsite de aer.

Intre MUNŢII INZĂPEZIŢI

Sunete argintii de goarnă străbat liniştea dimineţii. Detaşamentele se strâng în careu. Se dă raportul şi se înalţă drapelul. Instructorul superior citeşte programul zilei. Ii aşteaptă din nou pe copii o zi bogată, plină de întâmplări minunate.

SPRE GURA DIHAM

Câteva detaşamente au pornit sub conducerea unui profesor şi a instructorilor spre Gura Diham.

E o zi tare frumoasă. Cerul e senin şi se zăresc vârfurile cele mai depărtate ale munţilor.

— Tovarăşe profesor, spune Huidau Elena din Bârlad, cum se numeşte vârful acesta mare din faţa noastră?

— Ştiu eu, sări Stanciu Maria din Buzău. E Caraimanul...

— Dar vârful acela care seamănă cu o greblă, cum se chiamă? întrebă Paraschiv Maria.

— Sunt „Colţii Morarului", iar în spatele nostru e masivul Gârbova, răspunde profesorul.

Pe nesimţite ajunseră la cabana Gura Diham. Aici, după ce luară gustarea, se încinse o straşnică bătaie de zăpadă.

PE PARTIA DE SCHI

Iată-ne la pârtia de schi. Aici se întâmplă un lucru ciudat. Aproape toţi pionierii fac fel de fel de temenele prin zăpadă. Nu e de mirare. Cei mai mulţi sunt la prima lecţie de schi.

— Priviţi-mă, tovarăşe instructor! strigă Braga Boris din Târgovişte. Vedeţi cum... dar n'apucă să sfârşească fraza, că aproape dispăru într'un morman de zăpadă.

Instructorul îl ajută să se ridice şi îl învăţă cum să facă pentru ca să se poată opri la timp. Apoi, plecă repede să-i dea o mână de ajutor lui Iancu Nicolae din Blejoi, care sărea într'un picior fiindcă un schi îi alunecase la vale. După acest mic „accident", Iancu îşi legă din nou schiul, coborî pârtia şi căzu numai... de câteva ori.

LA SĂNIUŞ

Pe derdeluş e zarvă mare. Săniile coboară cu iuţeală purtând zeci de pionieri. In jurul profesoarei de Educaţie fizică s'au adunat câteva fete: nu prea se'ncumetă să se dea singure cu sania. Printre ele sunt Menai Evdicher şi Abdulad Caimet dela şcoala turcă nr. 1 Constanţa. Ele au plecat pentru prima dată din oraşul lor de lângă mare pentru a face cunoştinţă cu muntele, cu brazii, cu derdeluşul...

— Haideţi cu mine, fetelor, le chemă profesoara, urcându-se pe sanie.

Cu feţele îmbujorate, Menai şi Caimet sboară pe derdeluşul de care îşi vor aminti cu drag când se vor înapoia la Constanţa.

PREGATIRI

Se înserează. Fulgii aştern covor pufos dealungul străzilor. La club, pionierii se pregătesc intens pentru serbarea care va avea loc la închiderea taberei. Corul şi echipa de dansuri fac repetiţii de zor. Stroe Nina interpretează singură câteva dansuri. Apoi vine rândul lui Menai şi Caimet care joacă dansul batistelor. In jurul unei mese băieţii joacă „Calul lui Ciuciupenciu". Alţi pionieri s'au aşezat la tablele de şah sau joacă ping-pong şi „şubak".

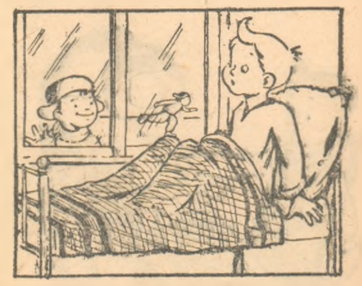
★

Sunete argintii de goarne străbat liniştea serii. Detaşamentele se strâng în careu. Se dă raportul şi se coboară drapelul. S'a încheiat încă o zi din vacanţa pe care o petrec pionieri din toate colţurile ţării, în tabăra turistică de iarnă dela Buşteni.

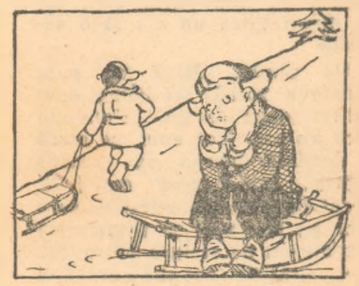
Emil GONCIU

Gică Notă-mică „face sport" în vacanţă

A'nceput vacanţa. Gică
Se gândeşte mulţumit:
— Hei, la sport, toţi or să vadă
Cât sunt eu de iscusit.

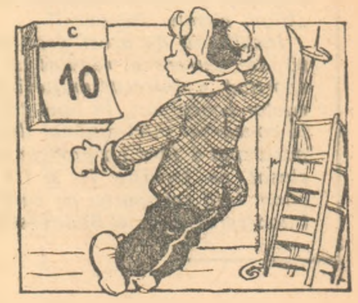
— Hai la patinaj, măi Gică,
E târziu, nu mai dormi...
Somnoros răspunde Gică:
— Mâine oare nu e zi?

— Pân'aicea, săniuţa,
Hei, ca vântul m'a adus
De ce oare nu se poate
Ca să urc aşa... şi'n sus?

— Zău, mă mir, schiul acesta
Oare cum s'o fi stricat?
— Dacă nu l-ai uns la vreme
Vezi ce ţi s'a întâmplat?

— Ţiii, vacanţa este gata.
Cum trecu, măi frăţioare?
Lasă, sport eu tot voi face
In... vacanţa viitoare.

IMPREUNĂ

„Neaua peste tot s'a pus,
A venit iarna, drăguţa,
Hai, băieţi, pe deal în sus
Să ne dăm cu săniuţa..."

Mircea privea din poartă ceata veselă de copii care pleca spre derdeluş cântând.

— Hei! Aşteptaţi-mă şi pe mine! se auzi din curtea vecină glasul lui Costea.

— O să merg cu Costea, gândi Mircea. Sania lui e mare, încăpem doi pe ea... Şi 'ndată ce-l văzu ieşind pe poartă se apropie de el:

— Costea! Mă iei şi pe mine pe sania ta?

— Păi, cum nu! se supără de aşa pretenţie Costea. Vrei să se strice? — Şi fără a mai sta de vorbă îi întoarse spatele şi o porni împreună cu ceilalţi.

Mircea privi lung în urma lui. Apoi dădu din umeri şi, cu paşi mărunţi, porni spre derdeluş.

Când ajunse în vârful dealului joaca era în toi.

— Haideţi sus! strigă Andrei, un băiat scund, cu căciula trasă pe urechi. Mi-a venit o idee: să facem un concurs de săniuţe.

Propunerea lui a fost primită cu bucurie de toţi copiii. Dar când să înceapă concursul, s'au pomenit fără arbitru.

— Să arbitreze Mircea, spuse Costea. El şi aşa nu are ce face. Ingheaţă de frig.

— Arbitrez, primi Mircea.

— Bine, pe urmă însă să-i dăm fiecare sania să se dea şi el de câteva ori, spuse Andrei.

— N'aveţi decât să i-o daţi! sări Costea. Dar eu nu-s prost, n'am chef să mi-o strice!

Cei din jur îl priviră supăraţi.

— Dacă nu vrei, n'ai decât, da-i urît din partea ta, se auzi un glas.

...Concursul a început. Săniile aliniate îşi luară zborul, însoţite de strigăte vesele de copii: Bine, Vasile!... Hai, Andrei...

Dar iată, sania lui Costea porni razna spre o buturugă care ieşea din zăpadă. Nici n'avu timp să ţipe şi se şi pomeni la poalele dealului, plin de zăpadă. Alături de el era sania cu o tălpică ruptă.

Vasile, care ajunse primul jos, îl ajută să se ridice şi să se cureţe de zăpadă. Băieţii făcură cerc în jurul lui.

— Nu mai concurez, zise Costea.

— De ce? întrebă cineva. Te-ai lovit aşa rău?

— Nu, da' mi s'a stricat sania şi n'am cu ce, răspunse Costea, cercetându-şi sania ruptă.

— Ţi-o dau eu pe a mea, se auziră câteva glasuri.

Costea rămase câteva clipe cu privirea aţintită în pământ. „Ce buni prieteni sunt ei!"

...Când seara se lăsă peste deal, concursul era pe sfârşite. Băieţii se pregăteau de plecare. In drum spre casă, Costea îl ajunse pe Mircea din urmă.

— Mâine mai vii pe deal? îl întrebă încet.

— Da, am să viu, răspunse Mircea. Da' de ce mă 'ntrebi?

— Iţi dau şi eu sania, mi-o repară azi tata.

— Si dacă se strică?

— Nu-i nimic. O s'o reparăm împreună.

Irina RADULIAN

Cu prieteni mari şi mici

Repede mai trece vremea când te afli în pădure, înconjurat de prieteni mari şi mici, care dau zor încoace şi încolo după treburi.

Iepuraşul cel poznaş, ursuleţul somnoros, veveriţa cea zglobie şi ariciul-pogonici trăesc aci în prietenie şi te îndeamnă să-i priveşti, să afli ce minunat îşi petrec ei vremea în pădure, fie vară, fie iarnă. Eu numai două ceasuri am stat, dar în răstimpul ăsta am văzut o mulţime de minunăţii. Cum stam eu şi priveam, iată că prin desişul copacilor am desluşit o poiană, iar la marginea poienii o căsuţă mică, măestrit lucrată din lemn. Deodată, în poiană s'a stârnit ca un vârtej: în goana mare un iepuraş cenuşiu s'a năpustit pe uşa casei. Abia trăgându-şi răsuflarea, s'a oprit o clipă în prag, apoi s'a repezit şi şi-a îmbrăţişat frăţiorul, care stătea cocoţat pe o laviţă, abătut, cu botul pe labe.

— Puf alb, i-a zis el, ţi-am adus turtă dulce — ia-o, e a ta. Imi pare rău de ce-am făcut.

Peste câteva minute s'a ivit în pragul casei şi iepuroaica, mama lor, care văzându-i îmbrăţişaţi, i-a luat pe fiecare de câte-o lăbuţă şi-a pornit cu ei. Unde? Spre pădure, vezi bine, acolo bâlciul era în toi. Se grăbeau să se plimbe cu barca şi cu căluşeii, să mănânce turtă dulce şi alte bunătăţi. Ei sunt cei „Doi iepuraşi" din filmul de desen animat.

Să-i lăsăm pe ei să petreacă la bâlci şi să ne întoarcem la alt colţ de pădure. Aici am descoperit prieteni şi mai poznaşi.

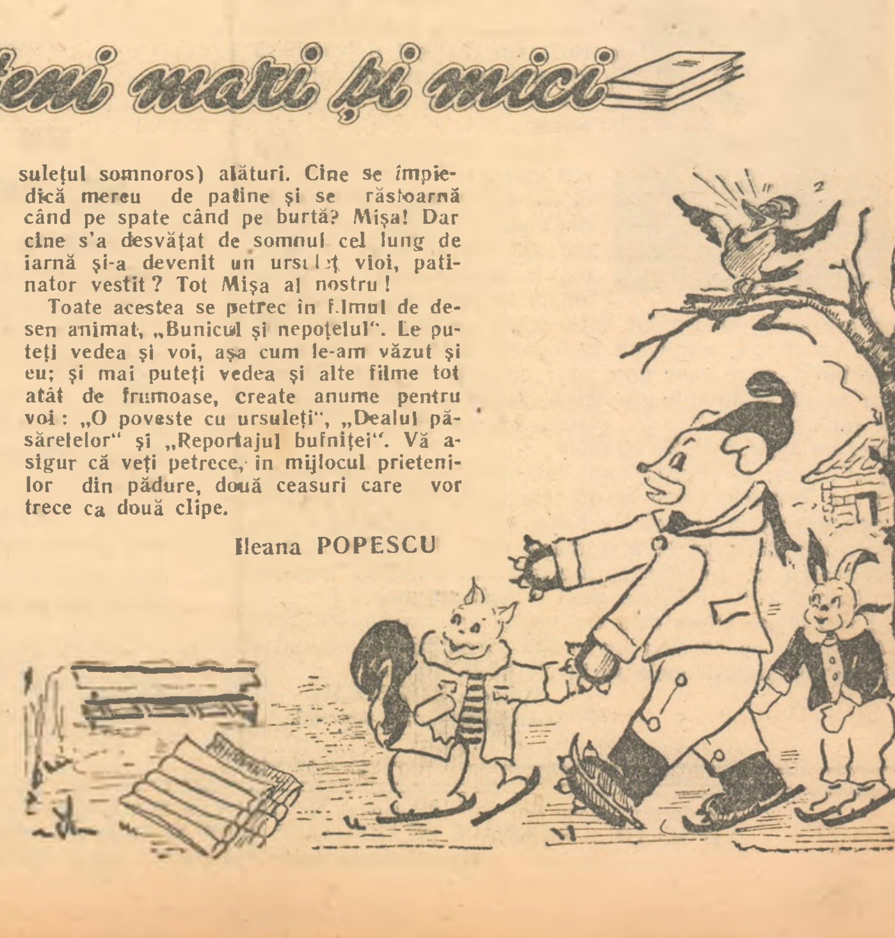
Se aşternuse prin partea aceea omăt gros şi pufos. Nu se vedea nici o suflare pe toată întinderea; doar trei voinici cu patinele la spinare bătătoreau locul în jurul casei lui Moş Martin: erau iepuraşul, veveriţa şi vulpea.

— Ce ne facem cu Mişa? se întrebau ei. Se vede treaba că s'a aşternut pe somn cu bunicul său Moş Toptâghin. Să-i trimitem un bilet prin horn.

Straşnică idee! Iată-i acum pornind pe furiş, să nu-i audă bunicul, cu Mişa (ursuleţul somnoros) alături. Cine se împiedică mereu de patine şi se răstoarnă când pe spate când pe burtă? Mişa! Dar cine s'a desvăţat de somnul cel lung de iarnă şi-a devenit un ursuleţ vioi, patinator vestit? Tot Mişa al nostru!

Toate acestea se petrec în filmul de desen animat, „Bunicul şi nepoţelul". Le puteţi vedea şi voi, aşa cum le-am văzut şi eu; şi mai puteţi vedea şi alte filme tot atât de frumoase, create anume pentru voi: „O poveste cu ursuleţi", „Dealul păsărelelor" şi „Reportajul bufniţei". Vă asigur că veţi petrece, în mijlocul prietenilor din pădure, două ceasuri care vor trece ca două clipe.

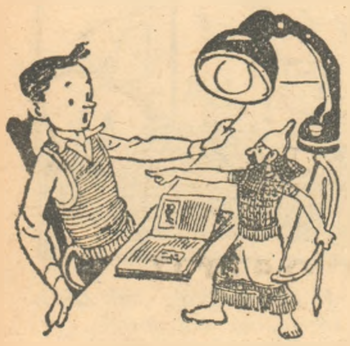
Ileana POPESCU

O întâmplare neobișnuită

de A. MITEAEV

Lumina lămpii de birou începu să tremure, să se micșoreze, gata gata să se stingă. Apoi se aprinse din nou bine și Mișa văzu pe masă, lângă manualul de Istorie, un omuleț

mărunțel cu barbă lungă și deasă. Pe cap purta coif, iar în mâini ținea un arc și o săgeată.

De uimire, Mișa nu putu scoate o vorbă. Își holbă doar ochii, mari de tot. Omulețul făcu un pas, încă unul, pe masă și deodată începu să crească repede. Iată-l ceva mai înalt decât lampa, apoi uite-l că sare ușor pe podea și se transformă într'un om de statură obișnuită.

— Știi cine sunt eu? întrebă el pe Mișa.

— Sunteți... sunteți... Mișa se uita cu atenție la necunoscut. — Cred că sunteți un conducător assirian de oști. Sunteți desenat în manualul nostru de Istorie. Dar de unde ați apărut?

— Da, m'ai recunoscut. Eu am supus Babilonul și am silit pe împărații Siriei să-mi plătească tribut. De unde am apărut? Ai spus-o tu însuți. Din manualul tău de Istorie. Nu vezi pata de cerneală de pe hainele mele? Ce, ai uitat că te-ai priceput să trântești o pată de cerneală drept pe uniforma mea de război? Acum, ferește-te! De felul meu sunt crunt și am de gând să mă răzbun.

Ce să fac cu tine? continuă el îngândurat, pipăind coarda întinsă a arcului. Cum să te pedepsesc ?

— Să mă pedepsiți cât se cuvine pentru o biată pată de cerneală, se revoltă Mișa, prinzând puțin curaj

— Una singură! spuse assirianul cu un zâmbet răutăcios. Pe mine e numai una, dar câte pete și mâzgălituri de cerneală ai lăsat pe alte manuale și pe cărțile bibliotecii? Rupi și mototolești cărțile, pierzi foi întregi din ele. Știi tu oare, nepriceputule, că în alte vremuri oamenii nu aveau cărți atât de ușor de mânuit?

— Știu, bolborosi Mișa. N'am să mai fac.

— Nu te cred. Ai mai spus de multe ori asta. Assirianul se gândi un minut sau două, apoi întrebă:

— La ce materie te pregătești acum să înveți?

— La Matematică.

— La Matematică? Atunci să-mi rezolvi o problemă.

...In fața lui Mișa apăru deodată o stâncă de piatră. Pe ea era scris cu litere mari, colțuroase, enunțul problemei. Mișa trebui să se târască de câteva ori pe stâncă în sus și în jos, pentru a-l citi tot.

— Dar pe ce să fac socotelile? întrebă jalnic Mișa, coborînd de pe stâncă.

— Pe ce să faci socotelile? Uite, ai aici un caiet, ai și toc, îi răspunse conducătorul de oști; în fața lui Mișa apăru o lespede de piatră și o bucată ascuțită de fier. Mișa se uită nedumerit la assirian.

— Rezolvă problema! îi porunci cu asprime conducătorul de oști și pipăi din nou coarda arcului.

Mișa izbi cât putu de tare cu bucata de fier în blocul de piatră: pe suprafața lui apăru o sgârietură mică de tot. Mai izbi odată și încă odată, mereu. Sudoarea curgea șiroae pe fruntea lui, până reuși însfârșit să cioplească prima cifră. Apucându-se de a doua cifră, Mișa se lovi atât de tare cu fierul peste degete, încât mai mai să plângă.

— Vă rog să mă ascultați, scânci el, pe cuvântul meu de onoare că nu voi mai rupe și murdări cărțile. Caietul meu de Matematică e de o sută de ori mai bun decât ăsta de piatră.

— Ei, acum te cred, spuse zâmbind conducătorul de oști, te cred că vei ști să prețuești cărțile pe care le ai.

In aceeași clipă, apărură pe masă manualele lui Mișa.

— Știți ceva, începu să se agite Mișa bucuros, am eu o radieră care șterge orice cerneală. Deoarece veți deveni din nou o poză, voi șterge pata de cerneală de pe hainele dumneavoastră.

— Bagă de seamă, băiete! strigă assirianul. Ce, vrei să-mi găurești uniforma? Să-mi dai îndată cuvântul tău de onoare că n'ai să atingi veșmintele mele cu obiectul acela groaznic.

— Bine, n'am să mai ating paginile cărților și caietelor cu radiera, promise Mișa. N'am să le mai ating, fiindcă toate cărțile și caietele mele vor fi întotdeauna curate.

(Traducere din „Pionierscaia Pravda")

PRINTRE PRIMELE

La start, fiți gata! se aude glasul antrenorului. Cât ai clipi din ochi înnotătorii se avântă în apă La 25 m. liber fete, conduce o fetiță blondă care se depărtează din ce în ce mai mult de celelalte înnotătoare. Iat'o! A ajuns prima la bara de sosire!

...Aceasta s'a întâmplat acum doi ani Pioniera Popescu Mihaela participa la primul ei concurs: la „Cupa gazetei Pionierul"

Insuflețită de acest prim succes, Mihaela a început să se antreneze regulat și desvoltându-și măestria sportivă a întrecut multe înnotătoare cu prilejul diferitelor concursuri In luna trecută Mihaela a luat parte la concursul internațional dela Budapesta, la care au participat 6 țări La probele rezervate pionierilor ea s'a clasat pe locurile II și III, realizând timpuri foarte bune Iată scrisoarea pe care ne-a trimis-o Mihaela la întoarcerea ei dela Budapesta.

Dragi prieteni,

Vreau să vă împărtășesc o mare bucurie: eu, Mihaela Popescu, care acum doi ani am luat premiul I la concursul „Cupa gazetei Pionierul", am câștigat o frumoasă victorie la concursul internațional de înnot dela Budapesta.

Aveam doar 6 ani când am învățat să înnot. Dela început am îndrăgit nespus de mult acest sport, iar acum doi ani, după ce am participat la primul meu concurs, am prins curaj și am început să mă antrenez regulat. Nici iarna nu întrerupeam antrenamentul, ci mergeam la bazinul de înnot Floreasca. Inceputul nu a fost ușor, dar cu ajutorul antrenorilor am reușit să înving greutățile. Acum un an, în tabăra de juniori dela Sibiu am stabilit un nou record la 50 m. liber cu timpul de 39 secunde.

La concursul internațional dela Budapesta i-am cunoscut pe Tumpek, campion olimpic la 100 m. fluture, pe Gyenge Valeria și Székely Kato, și ele campioane olimpice, dela care am învățat foarte mult. Mai ales mi-am dat seama că gimnastica are mare însemnătate pentru un înnotător. Ea îi formează și îi întărește mușchii

Când m'am întors dela Budapesta am luat o hotărîre dârză: mă voi antrena cu multă sârguință și voi ajuta pionierilor unității mele să învețe și ei înnotul.

Mihaela POPESCU
Școala germană București

ŞAH

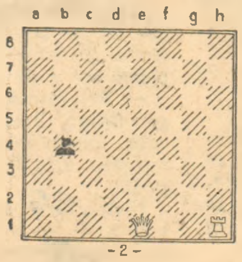
Lecția a IX-a (Despre „Rocadă")

Rocada este o mutare specială, care se poate face o singură dată în decursul unei partide și prin care se mută două piese dintr'o dată: regele și unul din turnuri Cum se efectuiază rocada? Se mută regele două câmpuri la dreapta sau la stânga de câmpul de origină și turnul de care s'a apropiat regele, sare peste rege și se așează lângă acesta.

-1-

Rocada se numește **mare** când se face cu turnul dela a 1 sau a 8 și **mică**, atunci când se face cu turnul dela h 1 sau h 8 (diagrama 1).

-2-

Pentru rocada mare regele alb mută dela e1 la c1, și turnul dela a1 mută peste rege dela a1 la d1. Pentru rocada mică regele alb mută dela e1 la g1 și turnul dela h1 sare peste rege la f1. Acelaș lucru pentru piesele negre.

Rocada mare și mică se pot face însă numai în anumite cazuri:

1. Dacă regele și turnul cu care vrem să „rocăm" (vrem să facem rocada), nu au făcut până la rocadă nici o mutare. Chiar dacă ei se află mai târziu pe câmpurile de origină (Re 1 și Th 1 de ex.) nu se poate face rocada, dacă ei au mișcat în decursul partidei.

2. Dacă regele nu este amenințat de șah în momentul când se face rocada.

In poziția din diagrama 2 de exemplu, albul nu poate face rocada, deoarece regele alb este în șah).

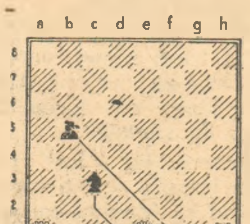
-3-

3. Intre rege și turn câmpurile depe orizontala 1 sau 8 trebue să fie libere (să nu fie ocupate de o piesă proprie sau străină).

In poziția din diagrama 3, de exemplu, albul poate face numai rocada mare, orizontala 1-a fiind liberă numai între rege și turnul a1, el nu poate face în schimb rocada mică din cauza nebunului alb dela f1.

Invers la negru, care poate face numai rocada mică și nu pe cea mare din cauza calului alb dela b8.

4. Câmpurile peste care trece regele în momentul rocadei (la piesele albe f 1 și d 1 și la cele negre f 8 sau d 8) să nu fie amenințate, să nu fie bătute de nici o piesă a adversarului.

-4-

In poziția din diagrama 4, regele alb nu poate face nici rocada mică, câmpul f1 fiind sub bătaia nebunului negru din b5 și nici rocada mare, câmpul d1 fiind amenințat de calul negru dela c 3.

Rocada se face deobicei la începutul partidei în scopul de a adăposti mai bine regele, pentru a-l păzi de adversar. Afară de aceasta, turnul cu care s'a făcut rocada devine de obicei mai activ.

UN JOC PE PATINOAR

La capătul patinoarului, aranjați o mică poartă cu lungimea și înălțimea de 50 cm. La 5—7 m. de poartă, marcați o linie. Pe rând, fiecare dintre jucători își ia vânt și, ajungând la linia marcată, lovește mingea căutând s'o introducă în poartă.

Este declarat câștigător acel jucător care, din 5 încercări, va introduce cele mai multe mingi în poartă.

Unde sunt prietenii?

La un concurs de schi au luat parte 8 băieți. Unul dintre ei a întârziat pe drum și a sosit ultimul la finiș. Foarte mirat, a început să-și caute tovarășii. N'a fost însă chip să-i găsească. Nu vreți să-l ajutați voi?

Redacția: București str. Academiei Nr. 17 Tel. 6.09.26 — Administrația: 5.79.60 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POSTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii